

Διακήρυξη της Ομάδας Αναρχοκομμουνιστών του Melekess

☰ Κατηγορία: Παγκόσμια Αναρχική Ιστορία

✎ Γράφτηκε από τον/την Nikolai Melgunov

ΣΥΝΤΡΟΦΟΙ!

Μας ανησυχεί πολύ η είδηση για τον αφοπλισμό των αναρχικών στη Μόσχα, ανεξάρτητα από το ποιοι ήταν. Έχουμε μόλις στείλει ένα τηλεγράφημα διαμαρτυρίας στη Σοβιετική κυβέρνηση της Μόσχας. Γνωρίζουμε πολύ καλά τι είναι αυτό. Το τοπικό μας Σοβιέτ έχει επίσης σηκώσει κεφάλι και έχει αρχίσει να διαστρεβλώνει την ιδέα του αναρχισμού και να συκοφαντεί, εμάς τους αναρχικούς. Αλλά οι εργάτες εδώ δεν

εμπιστεύονται την κυβέρνηση πολύ, και οι αρχές πρέπει να τους αποφεύγουν.

Κάθε μέρα που περνάει, η δυσαρέσκεια για την κυβέρνηση αυξάνεται, χάρη στην ανικανότητά της να αντιμετωπίσει την ανεργία και να διευθετήσει την οικονομική ζωή των υπολοίπων εργαζομένων. Τα εργοστάσια σπάνια λειτουργούν και οι διευθυντές τους τα έχουν εγκαταλείψει, αλλά τα Σοβιέτ δεν θα παραδώσουν τα εργοστάσια στους εργαζόμενους, ώστε να μπορούν να τα διαχειριστούν ανεξάρτητα. Αντ' αυτού, τα Σοβιέτ προσπαθούν να ενεργούν ως διαχειριστές και να μεσολαβούν μεταξύ των εργαζομένων και των διευθυντών. Το αποτέλεσμα είναι οι εργάτες να πίνουν και να μην έχουν πλέον ελπίδες για αύξηση της παραγωγής. Η μόνη ελπίδα τους είναι το Σοβιέτ να βρει τα χρήματα για να τους πληρώσει.

Οι άλλες πτυχές της ζωής εδώ είναι ένα χάος. Πρέπει να ασχοληθούμε με τους κομισάριους

που μιλούν στις συνελεύσεις υπέρ της συγκρότησης μιας Συντακτικής Συνέλευσης, αντί για τη συνολική νίκη των εργαζομένων. Αυτός είναι ο τρόπος με τον οποίο συμπεριφέρονται στις συνελεύσεις, αλλά αυτό που συμβαίνει στον ιδιωτικό τομέα είναι ακόμη χειρότερο. Όλοι οι κομισάριοι εργάζονται ο καθένας με τον δικό τους τρόπο, ασχολούνται βέβαια με την εξαθλίωση και την έντονη κατανάλωση αλκοόλ, αλλά δεν ανησυχούν για την κατασυκοφάντηση σε βάρος των εργαζομένων. Η αστυνομία που είναι υπεύθυνη για τα τρόφιμα κλέβει το βούτυρο, το λουκάνικο, το αλεύρι κ.λπ. στο σιδηροδρομικό σταθμό και το πουλάει πιο δίπλα.

Τέτοιες πράξεις με ανάγκασαν να γράψω μια ανοικτή επιστολή στην κυβέρνηση των μπολσεβίκων, την οποία θέλω να προτείνω να δημοσιευθεί στο επόμενο τεύχος της εφημερίδας “Anarkhia” (“Αναρχία”). Θα στείλουμε επίσης μια επιστολή σχετικά με το διάταγμα για την κοινωνικοποίηση των γυναικών, ένα ζήτημα το

οποίο προκαλεί μεγάλη ανησυχία στην περιοχή μας.

Με συντροφικούς χαιρετισμούς,

Nikolai Melgunov

Γραμματέας της ομάδας των
Αναρχοκομμουνιστών Melekess

**Πηγή: Anarkhia (Moscow, 1918) No. 51, May 1, p. 3.*

******Το 1918 η Melekess ήταν μια βιομηχανική πόλη περίπου 16.000 κατοίκων στην περιοχή του Βόλγα. Η τοπική οικονομία βασιζόταν στην επεξεργασία ξύλου και τις γεωργικές καλλιέργειες. Δείτε φωτογραφίες του πώς ήταν η Melekess στις αρχές του 20ού αιώνα, πηγαίνετε στο <https://chronograph.livejournal.com/255313.html>

Τον Μάιο του 1918, ως αποτέλεσμα της εξέγερσης της Τσεχικής Λεγεώνας, μια

στρατιωτική δύναμη που είχε αρχικά δημιουργηθεί από την τσαρική κυβέρνηση, η πόλη βρέθηκε ξαφνικά σε εμπόλεμη κατάσταση. Μία μάχη πραγματοποιήθηκε στο Melekess στις 16-18 Ιουλίου μεταξύ των Τσέχων και των Κόκκινων υπό την ηγεσία του ναυτικού Andrey Polyrapon, ο οποίος είχε στη διάθεσή του δύο θωρακισμένα τρένα. Ο Polyrapon, ο οποίος μόνο μερικούς μήνες νωρίτερα είχε αγωνιστεί μαζί με αναρχικές αποστολές στην Ουκρανία, αναγκάστηκε να αποσυρθεί, εγκαταλείποντας την πόλη στους εισβολείς. Το νέο καθεστώς συνέλαβε και εκτέλεσε αμέσως 12 πολίτες που συνδέονται με τη Σοβιετική κυβέρνηση. Ένα μνημείο για αυτούς τους δώδεκα εξακολουθεί να υπάρχει και σήμερα αλλά μόνο πέντε από αυτούς είχαν ταυτοποιηθεί. Η Melekess ανακτήθηκε από τους Κόκκινους στις 6 Οκτωβρίου 1918, αυτή τη φορά για πάντα.

Η Melekess σήμερα είναι γνωστή ως Dimitrovgrad. Ονομάστηκε έτσι από τον

Βούλγαρο κομμουνιστή Γκεόργκι Ντιμιτρόφ. Για μερικούς μήνες το 1919 ονομάστηκε Luxemburg, αλλά το όνομα δεν καθιερώθηκε.

Κοινωνικοποίηση των γυναικών

Στις αρχές Μαρτίου του 1918, ένας θυμωμένος όχλος γυναικών κατέκλυσε την αναρχική λέσχη στην πόλη Volga του Σαράτοφ (Saratov), 400 χιλιόμετρα περίπου νοτιοδυτικά της Melekess. Ο λόγος για την αγανάκτησή τους ήταν το «Διάταγμα για την Κατάργηση της Ιδιωτικής Ιδιοκτησίας των Γυναικών» που φέρεται ότι εξέδωσε η “Ελεύθερη Ένωση Αναρχικών του Σαράτοφ”. Οι αναρχικοί στη λέσχη μόλις το τελευταίο λεπτό έφυγαν από την πίσω πόρτα, ενώ ο χώρος τους καταστράφηκε.

Το διάταγμα, επικολλημένο στην πόλη, είχε σίγουρα μια επίσημη εμφάνιση: αποτελείτο από ένα προοίμιο και 19 παραγράφους. Αλλά ήταν έργο ενός προβοκάτορα, του Μιχαήλ Ουβάροφ (Mikhail Unarov), ιδιοκτήτη μιας αίθουσας

τσαγιού και φημισμένου μέλους της Ένωσης Ρωσικών Λαών, μιας αντιδραστικής ακροδεξιάς οργάνωσης. Τον Ουβάροφ επισκέφθηκε μια ομάδα 20 αναρχικών που είχαν αποφασίσει να τον συλλάβουν. Σύμφωνα με μια τοπική σοβιετική εφημερίδα, οι αναρχικοί "με δική τους πρωτοβουλία" αποφάσισαν ότι θα ήταν "επικίνδυνο και άχρηστο" να κρατήσει έναν τόσο ένθερμο αντεπαναστάτη σε κάποια φυλακή και τον εκτέλεσαν επί τόπου. Οι αναρχικοί στη συνέχεια εξέδωσαν μια διακήρυξη όπου κατήγγελλαν τον Ουβάροφ για τη δημοσίευση του δυσφημιστικού, σεξιστικού και πορνογραφικού διατάγματος του, υποστηρίζοντας ότι η εκτέλεσή του ήταν απολύτως δικαιολογημένη.

Το διάταγμα του Ουβάροφ ήταν μόνο μια από πολλές τέτοιες προκλήσεις που διαπράχθηκαν ή ενθαρρύνθηκαν από το Λευκό Κίνημα κατά τον Ρωσικό Εμφύλιο Πόλεμο. Αυτά τα διατάγματα υιοθετήθηκαν από τον αστικό τύπο για να δυσφημήσουν την επαναστατική Ρωσία και

θεωρήθηκαν αυθεντικά από πολλά εξέχοντα πρόσωπα στη Δύση. Περιέργως, οι σοβιετικοί ιστορικοί φαίνεται ότι ήταν απρόθυμοι να γράψουν για τα εν λόγω διατάγματα, τόσο πολύ που όσα έχουν γίνει γνωστά γι' αυτά είδαν το φως τα τελευταία 30 χρόνια.

Για περισσότερες πληροφορίες δεότε το άρθρο του Aleksei Belidov στο http://ataka-zine.narod.ru/Istoria_odnoy_mistifikacii.htm

****Μετάφραση από τα ρωσικά στα αγγλικά: Malcolm Archibald. Χρησιμοποιήθηκε το Anarkhisty: Dokumenty i materialy, Vol. 2, 1917–1935, ed. V. V. Krivenky, (Moscow, 1999), pp. 252-253. Ελληνική μετάφραση: Ούτε Θεός-Ούτε Αφέντης.*

κοινωνικοί αγώνες

αναρχική ιστορία

ιστορία

Ρωσία